

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ & ΑΠΕΡΓΙΑ: ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2019

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Πολύς ντόρος έγινε γύρω από την νομοθετική ρύθμιση για τους διανομείς, τους κούριερ και τους εξωτερικούς υπαλλήλους, δηλαδή τους επαγγελματίες οδηγούς δικύκλου. Ο ντόρος συνεχίστηκε για μια εβδομάδα. Και έπειτα ... η ανελέητη πραγματικότητα της πιάτσας.

Οι θάνατοι έξι συναδέλφων τους τελευταίους δύο μήνες σε εργατικά «ατυχήματα» και οι άγριοι ξυλοδαρμοί, τον Δεκέμβρη 2018, άλλων δύο συναδέλφων από τους εργοδότες τους, με την συνοδεία ή μη μπράβων, σκιαγραφούν το πορτραίτο της εργασίας στην ταχυδιανομή: Αναρίθμητες εργοδοτικές αυθαιρεσίες, πλήθος εργοδοτικών παραβάσεων, μπουινιές, κλοτσιές και θάνατος... Θέλοντας και μη οι συνθήκες εργασίας των ντελιβεράδων εμφανίστηκαν, για άλλη μια φορά στιγμιαία, στην επικαιρότητα. Δακρύβρεχτα ρεπορτάζ, επερωτήσεις βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, συνάντηση του Κυριάκου Μητσοτάκη! «με διανομείς» είναι ακόμη μερικές στιγμές επικαιρότητας που «απολαμβάνει», κατά καιρούς, ο κλάδος της ταχυδιανομής. Και όλοι αυτοί οι πολιτικοί δημαγωγοί γνωρίζουν πολύ καλά πώς να «χαϊδεύουν αυτιά»: με μια φωνή αγανακτισμένοι λένε πως πρέπει να «μπει μια τάξη», να γίνουν οι συνθήκες ανθρώπινες, να εφαρμοστεί ο νόμος μπλαμπλαμπλαμπλα... Η εγκύκλιος ήρθε αλλά η «τάξη» που είναι οεο;

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ

Την μέρα της έκδοσης της εγκυκλίου, τη Δευτέρα 28 Δεκέμβρη, εκπρόσωποι του σωματείου βρέθηκαν στο υπουργείο για να καταθέσουν αίτημα για συνάντηση με το υπουργείο εν όψη της απεργίας που έχουμε εξαγγείλει για την Πέμπτη 11 Απρίλη 2019. Η αρμόδια υπηρεσία μας ενημέρωσε για την έκδοση της εγκυκλίου και μας την παρέδωσε. Η συνάντηση ορίστηκε στις 15 Γενάρη 2019. Την Τετάρτη 15 Γενάρη εκπρόσωποι του σωματείου συναντήθηκαν με επιτροπή του υπουργείου.

Στη συζήτηση που ακολούθησε το υπουργείο μας ξεκαθάρισε πως, η εγκύκλιος κατάργησε ένα άρθρο που εξαιρούσε τους εργοδότες στις μεταφορές (υπηρεσιών, φακέλων και εδωδίων ή μη προϊόντων) από την υποχρεωτική παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας (στο εξής ΜΑΠ). Με λίγα λόγια από τις 28 Δεκέμβρη 2018, οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν ΜΑΠ σε όλους τους οδηγούς δικύκλου, κούριερ, διανομείς και εξωτερικούς υπαλλήλους. Οι εργαζόμενοι διανομείς, κούριερ και εξωτερικοί υπάλληλοι, που θα καταγγείλουν στην Επιθεώρηση Εργασίας (στο εξής ΣΕΠΕ), που υπάγεται η επιχείρηση, την ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΜΑΠ θα δικαιώνονται και η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΜΑΠ. Ακόμα, μας ανέφεραν πως με βάση την εγκύκλιο, αποτελεί υποχρέωση του εργοδότη η παροχή εταιρικού δικύκλου. Ο κάθε εργαζόμενος διανομέας, κούριερ και εξωτερικός μπορεί να προσφύγει στο αρμόδιο ΣΕΠΕ και να διεκδικήσει αρχικά τα έξοδα κίνησης και σέρβις και στη συνέχεια εταιρικό μηχανάκι. Σε κάθε περίπτωση ο κάθε συνάδελφος μπορεί να έρθει από το Σωματείο και με την στήριξη μας να προχωρήσει στις παραπάνω διεκδικήσεις. Στις επόμενες σελίδες υπάρχει μια έτοιμη φόρμα για τις δύο αυτές διεκδικήσεις, μόνος του η με τη βοήθειά μας, ο καθένας μπορεί να την χρησιμοποιήσει και να βελτιώσει κατά πολύ τους όρους εργασίας του.

Τέλος, δεσμεύτηκαν πως θα ενημερώσουν όλα τα ΣΕΠΕ στην επικράτεια, για την εγκύκλιο, ώστε οι εργαζόμενοι που διεκδικούν να δικαιώνονται.

Στη συνέχεια συζητήσαμε τις άλλες δύο πάγιες διεκδικήσεις μας: την ενιαία ειδικότητα και τα ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά, χωρίς να πάρουμε όμως καμία ουσιαστική απάντηση. Κλείνοντας αναφέραμε πως αγωνιζόμαστε για την νομοθέτηση όλων των παραπάνω.

ΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

1. Εταιρικό δίκυκλο

Έχετε δει κάποιο μάγειρα να πηγαίνει για δουλειά με την γκαζιέρα του, ένα σερβιτόρο με τους δίσκους και τα ποτήρια του, μια γραμματέα αγκαλιά με το γραφείο και το τηλεφωνικό της κέντρο, έναν μηχανικό με την ράμπα του; Πάντα τα εργαλεία και τις μηχανές τις παρέχουν οι εργοδότες. Στους κούριερ, τους διανομείς και τους εξωτερικούς υπαλλήλους η συντριπτική πλειοψηφία τα παρέχουμε εμείς στους εργοδότες. Η παροχή εταιρικού δίκυκλου θα έπρεπε να ήταν αυτονόητη και όχι να είναι αίτημα. **Απίστευτο και μη λογικό είναι αυτό που συμβαίνει τώρα:** διαλύουμε τα δίκυκλα μας στη επιχείρηση του κάθε αφεντικού για να βγάξει φράγκα και εμείς όχι μόνο δεν παίρνουμε ούτε ένα ευρώ, ως αποζημίωση, αλλά ούτε και τα έξοδα συντήρησης και βενζίνες. Το παράλογο είναι πως πληρώνουμε όλες τις σχετικές υποχρεώσεις (ασφάλεια, σήμα, κτεο) και παρέχουμε το δίκυκλο σα να είμαστε συνέταιροι, όμως στη «μοιρασιά» μας δαγκώνουν βαθιά. Το παράλογο είναι πως συχνά τ' αφεντικά μας υπογραμμίζουν πως τα φιλοδορήματα προορίζονται για τις βενζίνες και το σέρβις...

Εταιρικό δίκυκλο σημαίνει: Άμεση αύξηση του μισθού (θα μένουν στην τσέπη μας τα έξοδα που πληρώνουμε για το δίκυκλό μας) και το σημαντικότερο μείωση των εργατικών «ατυχημάτων». Σήμερα, λόγω των πενιχρών μισθών και των μνημονιακών συνθηκών, δεν επισκευάζουμε συχνά και επιμελώς το δίκυκλο. Αντίθετα ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να το έχει συντηρημένο με βάση τις προδιαγραφές του κατασκευαστή και με βιβλίο συντήρησης.

2. Μέσα Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ)

Κράνος, μπουφάν μηχανής, παντελόνι μηχανής, γάντια με κόκαλα, μπότες μηχανής και αδιάβροχα με ανακλαστήρες. Τα ΜΑΠ θα μειώσουν τους θανάτους και τους τραυματισμούς αμέτρητων συναδέλφων που αιμοδοτούν την ασταμάτητη μηχανή του κέρδους.

3. Ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά

Η εργασία μας είναι επικίνδυνη και ανθυγιεινή. Ο εργασιακός μας χώρος είναι ο δρόμος. Οι κακοτεχνίες και οι κακοσυντηρημένοι δρόμοι, η συνεχής μας έκθεση στους θορύβους και στη μόλυνση της πόλης, η εργασία κάτω από οποιοδήποτε καιρικές συνθήκες, τα συχνά, θανατηφόρα ή μη, εργατικά ατυχήματα, οι μυοσκελετικές παθήσεις που ακολουθούν το επάγγελμα, το άγχος, η ένταση και το γεγονός πως η Ελλάδα έχει πρωτιά στα τροχαία ατυχήματα, συνιστούν αρκετούς λόγους ώστε το επάγγελμά μας να ενταχθεί στα ΒΑΕ.

Ένταξη στα ΒΑΕ σημαίνει: μείωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, αύξηση των μισθών,

4. Ενιαία ειδικότητα

Κούριερ, διανομείς και εξωτερικοί είμαστε επαγγελματίες οδηγοί δίκυκλου. Εργαζόμαστε στο δρόμο. Το βασικό «εργαλείο» της δουλειάς μας είναι το δίκυκλο. Όλοι μεταφέρουμε προϊόντα ή/και υπηρεσίες. Η τριχοτόμηση μας στηρίζει το «διαίρει και βασιλεύει», ευνοεί την υποτίμηση και την απαξίωση του επαγγέλματος.

Η νομοθέτηση των παραπάνω διεκδικήσεων θα βάλει φρένο στην υποτίμηση και απαξίωση του κλάδου μας στις άμεσες μειώσεις μισθών, στην στυγνή εκμετάλλευσή μας, στην εργοδοτική βία και ασυδοσία. Θα μειώσει τα εργατικά θανατηφόρα ή μη «ατυχήματα».

Τα κερδίσαμε στα χαρτιά να τα επιβάλλουμε και στην πιάτσα

Συνάδελφοι, στα δώδεκα χρόνια ύπαρξης του ΣΒΕΟΔ ανοίξαμε μονοπάτια και τα διασχίζουμε. Πέσαμε, ματώσαμε, κάναμε λάθη, χαθήκαμε σε λαβυρίθους. Την ίδια στιγμή διασταυρωθήκαμε με πολλούς και πολλές σαν και εμάς, συζητήσαμε, αναλύσαμε, σκεφτήκαμε, προχωρήσαμε, στήσαμε αναχώματα, φωνάξαμε, περιφρουρήσαμε, πορευτήκαμε, διεκδικήσαμε, κερδίσαμε, **σταθήκαμε στα πόδια μας και ακόμα ψηλότερα.** Αντιμετωπίσαμε πλήθος εργοδοτικών αυθαιρεσιών και πολλούς εργοδότες, κάποιιοι από αυτούς μας μήνυσαν, επιχείρησαν να μας δυσφημήσουν, να μας φιμώσουν, κάποιιοι έφεραν μπράβους, άλλοι την αστυνομία στο τέλος όμως εφάρμοσαν την εργατική νομοθεσία και ο αγώνας μας δικαιώθηκε. Την ίδια στιγμή συναντηθήκαμε με πολλούς εργαζόμενους. Υπήρξαν αυτοί που οδηγούν γρήγορα από απληστία για έξτρα φιλοδοwhήματα, αυτοί που κοιτούν την «δουλίτσα τους», αυτοί που λένε «δόξα το θεό που έχουμε δουλειά» και σκύβουν το κεφάλι, αυτοί που πιστεύουν πως εργάζονται προσωρινά, αυτοί που γλείφουν και ρουφιανεύουν, αυτοί που διστάζουν. Υπήρξαν και πολλοί που μας χαμογέλασαν με νόημα, στάθηκαν στο πλάι μας, μας στήριξαν, τους στηρίζαμε, συμφώνησαν στο δίκιο του αγώνα μας, του καθημερινού αγώνα τους/μας. Βρεθήκαμε στο δρόμο και θα ξαναβρεθούμε.

Το ΣΒΕΟΔ 12 χρόνια και πλέον, παλεύει πέρα από νόμους και λεφτά, παλεύει για να κάνει το επάγγελμα ... επάγγελμα. Παλεύει να μην υποτιμάμε εμείς οι ίδιοι τους εαυτούς μας και την εργασία μας. Η φιγούρα του οδηγού δικύκλου- διανομέα, κούριερ, εξωτερικού- είναι πολύ διαδεδομένη στην κοινωνία μας. Η εικόνα του εργαζόμενου που οδηγάει με το ένα χέρι - στο άλλο έχει το θερμομπόξ- που οδηγάει βιαστικά και επικίνδυνα χωρίς να σέβεται πεζούς και τους υπόλοιπους οδηγούς, που τρέχει για να πάρει περισσότερα μπουρμπουάρ, που δεν φοράει κράνος, που αναθεματίζει την μοίρα του και νιώθει αξιολύπητος για το επάγγελμα που κάνει, που έχει μόνιμη επωδό την προσωρινότητα - γιατί φαντάζεται πως κάποτε «θα πιάσει την καλή»- που εργάζεται λες και είναι βόλτα με το μηχανάκι, επιβεβαιώνει την κυρίαρχη εικόνα που πλασάρεται από τους εργοδότες και το σύστημα γενικώς. Την εικόνα του «παιδιού» με το πατί. Η κυρίαρχη αφήγηση αναφέρει: έλα μωρέ τι κάνεις; μοιράζεις κάνα φάκελο/δέμα ή κάνα φαγητό και οδηγάς ένα μηχανάκι, μπορεί να το κάνει ο καθένας, σιγά τα αβγά, με αυτόν το τρόπο παραμένουμε «παιδιά» και όχι εργαζόμενοι. Για αυτούς τους λόγους δεν εργάζονται οι αφεντικάνοι και οι συγγενείς τους κλπ. Η εικόνα του «παιδιού» κρατάει από τις μακρινές ΗΠΑ. «The Boy»/ το παιδί αναφερόταν στους νέγρους, που μετά την κατάργηση της δουλείας, μέσα στον ρατσισμό της λευκής εξουσίας, κάτω από την μπότα των λευκών, ήταν προορισμένοι να κάνουν τις πιο υποτιμημένες και κακοπληρωμένες εργασίες. Εδώ έφτασε ως την φιγούρα του «παιδιού για όλες τις δουλειές». Αν ενσωματώνουμε την κυρίαρχη αφήγηση στα λόγια και στη συμπεριφορά μας ποτέ δεν θα κερδίσουμε τον ΣΕΒΑΣΜΟ και την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ μας. Όταν δεν παίρνουμε εμείς οι ίδιοι σοβαρά το επάγγελμα μας και το απαξιώνουμε τότε πως θα μας πάρουν στα σοβαρά το κράτος, οι εργοδότες ακόμα και οι πελάτες; Πώς θα διεκδικήσουμε, πως θα κερδίσουμε; Συνάδελφοι βάζουμε τη θηλιά στο κεφάλι μας και τ' αφεντικά απλώς «τραβάνε την καρέκλα». Το επάγγελμα συστηματικά υποτιμάται και απαξιώνεται ώστε να είμαστε δέσμιοι της στυγνής εκμετάλλευσης και της απύθμενης εργοδοτικής ασυδοσίας. Να νιώθουμε πως είμαστε πάντα αναλώσιμοι. Αυτός ο κύκλος της υποτίμησης και της απαξίωσης, αυτή η εικόνα του «παιδιού» είναι που θρυμματίζεται με τον καιρό από την δουλειά του ΣΒΕΟΔ. Λίγοι μοτοπορείες, λίγοι αφίσες & τα συνθήματα, λίγοι παρεμβάσεις, λίγοι απεργίες, ΠΟΛΛΟΙ ΜΑΖΙ γίναμε ΟΡΑΤΟΙ, αρχίσαμε να βρίσκουμε την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ και να

κερδίζουμε το ΣΕΒΑΣΜΟ από την κοινωνία. Την ίδια στιγμή τ' αφεντικά, όπως είπαμε και παραπάνω έχουν σίγουρα θορυβηθεί από την παρουσία μας.

Συνάδελφοι, η εγκύκλιος που εξέδωσε το υπουργείο είναι ένα ακόμα βήμα στα μονοπάτια που διασχίζουμε όλα αυτά τα χρόνια. Οι άρχοντες κάθονται ψηλά. Αν δεν είχες φωνάξει εσύ, εγώ, εμείς δεν θα μας άκουγαν. Μη γελιόμαστε ενώ υπάρχει άφθονη υποτιμημένη μαζική εργασία (εργάτες γης, καθαριστές/ιστριες, φασονάδικα, εστίαση, τηλεφωνικά κέντρα, κ.α), δεν ιδρώνει το αυτί κανενός υπευθύνου, όσο δεν υπάρχει ένα συλλογικό υποκείμενο, εν προκειμένο το ΣΒΕΟΔ, να δηλώνει: από τον αγώνα δρόμου στο δρόμο του αγώνα. Η σκληρή πραγματικότητα σε συνδυασμό με τους αγώνες όλων μας, έφεραν την εγκύκλιο. Γνωρίζουμε όμως πως τ' αφεντικά δεν είναι διατεθειμένα να χάσουν τα προνόμια τους, ήδη δαγκώνουν λαίμαργα δώρα, επιδόματα, ένσημα, νυχτερινά και κυριακές. **Η απεργία την ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΠΡΙΛΗ 2019 είναι η δική μας μέρα, το δικό μας στοίχημα να βρεθούμε όλοι μαζί, να δούμε πως είναι μια μοτοπορεία με χιλιάδες μηχανάκια, να μπλοκάρουμε τις πιάτσες, να μας υπολογίσουν, να μας σεβαστούν, να κάνουμε πράξη το εταιρικό δίκυκλο και τα ΜΑΠ ώστε να αλλάξουμε το επάγγελμα και όχι επάγγελμα.**

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ...
ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΗ «ΜΗΧΑΝΗ»